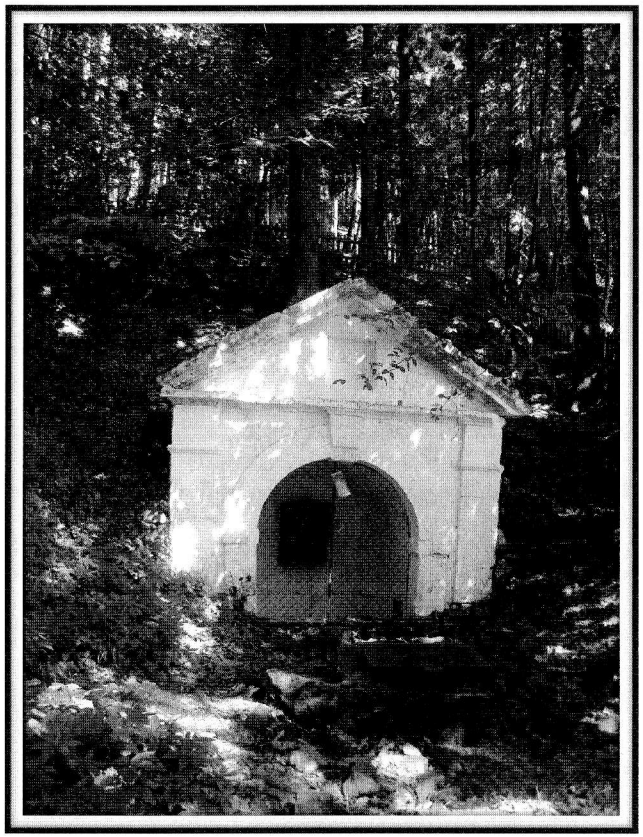
RADOSTNÁ STUDÁNKA

Informační zpravodaj

Listopad 2016

Informace obecního úřadu:

- úřední hodiny: každé pondělí od 19:00 do 21:00
- telefon: 481 320 153, 724 179 787
- e – mail: ouradostna@mybox.cz
- www stránky: www.radostna.cz

Termíny svozu bioodpadu

V listopadu bude prováděn vývoz biopopelnic **každé úterý tzn. 1.; 8.; 15.; 22. a 29. 11. 2016.**

Nastálo (od dubna do listopadu) je umístěn volně přístupný kontejner na bioodpad (malý oranžový) u budovy obecního úřadu na Pustině. Zde je možné odkládat **pouze biologicky rozložitelný odpad rostlinného původu.**

Děkujeme, že třídíte odpad.

Sbor dobrovolných hasičů Lestkov

pořádá v sobotu 5. listopadu 2016

TAJNÝ VÝLET

Odjezd ve 13.00 hod.
z autobusové zastávky v Lestkově na návsi,
návrat v pozdních večerních hodinách.

Cena zájezdu 150 Kč pro členy SDH, 200 Kč pro ostatní (obsahuje vstupné a dopravu).

Závazné přihlášky přijímá Jan König ml., tel.: 724 022 243

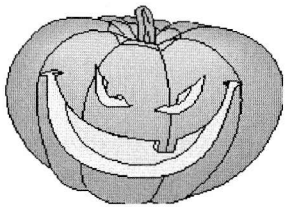
Hallowen

V pátek 21. 10. 2016 se konala u Obecního úřadu (na Pustině) oslava svátku Hallowen, odkud byla pro děti připravena hallowenská stezka. Stezku projelo a splnilo úkoly na celkem 5 stanovištích podél cesty na spodní Pustině 35 dětí. Některé ještě v kočárku a ty menší s doprovodem rodičů a ty větší samostatně na koloběžkách. Počasí se vydařilo, jen načasování mohlo být o hodinu déle, aby se umocnil efekt svíček obzvlášť na stezce odvahy a v jeskyni pod skálou. Od jeskyně se děti pěkně projely a proběhly zpět k OÚ do hallowenské pergoly, kde na ně čekala odměna - balíček, vuřt, dort a teplý čaj. Fontána na dortu rozzářila oči téměř všem. Následovala atmosféra opravdu hallowenská všichni dohromady běhaly po rozsvícené zahradě, strašily se navzájem a pohrály si na hřišti. Doufáme, že nám drobné organizační nedostatky odpustily.

Poděkování, za hezký podvečer, patří všem členům SDH Lestkov, kteří se podíleli na přípravě. Za ochotu udělat něco navíc děkujeme dětem, které obsadily stanoviště s úkoly A. Odhanělové, T. Šťastné, J. a K. Mlejnkovým, K. Polednové. Ženám z Radostné L. Pastorkové, Š. Nowakové, M. Drbohlavové - všichni výborně připraveni a namaskováni. Na přípravách při občerstvení a úklidu ochotně vypomohly H. Svobodová, O. Kukeňová a B. Königová. Celkem včetně pořadatelů se u OÚ sešlo 65 lidí. Doufám, že za rok se zase v tak pěkném počtu sejdeme nebo nás bude o něco víc?

Jana Mužíčková

Obecní úřad Radostná pod Kozákovem děkuje všem, kteří se na organizaci akce podíleli, především paní Janě Mužíčkové, která celou akci vymyslela a byla hlavní organizátorkou.

Vítání občánků

V neděli 9. 10. 2016 proběhlo v zasedací místnosti Obecního úřadu Radostná pod Kozákovem vítání občánků. Pan starosta Jan König přivítal osm miminek (šest chlapců a dvě holčičky) – Michaela Uxu, Jakuba Buriánka, Dominika Kolka, Františka Procházku, Antonína Dvořáka, Matyáše Kukaně, Elizabeth Kakos a Anežku Šuraňovou. Popřál jim i jejich rodičům, aby se jim v obci dobře žilo, byli zdraví, měli v životě hodně štěstí a aby rodičům dělali jen samou radost. Přivítat je přišli i jejich starší kamarádi z Lestkova a Kozákova, kteří navštěvují školu v Tatobitech. Pod vedením paní učitelky Mgr. Mileny Kašové zazpívali písničky a každé mamince zarecitovali básničku a předali růži. Na flétnu zahrála Adélka Odhánělová. Rodiče miminek se poté zapsali do pamětní knihy a obdrželi dárek. Nakonec se na památku vyfotili s miminkem v kolíbce. Ještě jednou přejeme všem miminkům hodně zdraví, lásky a štěstí v životě a co nejvíce sluníčkových dní.

Mgr. Milena Kašová

Z kroniky volavské

Jelikož lestkovská kronika končí rokem 1935 a poté jsou záznamy až z roku 1948, použiji informace z volavské kroniky. Veškeré informace jsou podány obsahově i pravopisně přesně tak, jak jsou zapsány v kronice.

Rok 1938

Jubilejní rok 1938, ve kterém chceme oslaviti dvacetileté trvání naší samostatnosti, začíná neklidně. Nálada ve světové politice je dusná, často vyšlehnou blesky. Většina německého obyvatelstva sdruženého v pol. straně Konráda Henleina domáhá se samosprávy a ve svých neomalených požadavcích je podporována vůdcem sousední říše německé Adolfem Hitlerem, říšským kancléřem. Velmoci západní, Francie a Anglie konají často Konference i společné a nám slibují pomoc. Svět je překvapen 11. března 1938, kdy německá vojska z říše vtrhla do Rakouska a toto obsadila a připojila ke své říši. Armáda naše připravena ve střehu, lid v pohraničí – naši dobří hraničáři jsou znepokojeni, neboť 20. února 1938 říšský kancléř prohlásil, že v jeho programu je připojiti ke své říši všech 10 milionů Němců, kteří bydlí za hranicemi. Po okupaci Rakouska čekali příslušníci strany Henleinovy, že Hitler zabere i naše pohraničí s převážnou většinou Němců. Polit.strany něm.agrárníků a křesť.něm.sociálů se rozešly a celé vedení vstoupilo do strany Henleinovy. Mimo tento společný tábor sudetských němců zůstali němečtí sociální demokraté a něm.komunisté, kteří se bránili připojení pohraničního území Čsl. k říši německé. Mezi vládou naší a zástupci Sudetských Němců vede se stále vyjednávání, které však pro neústupnost Němců, kteří své požadavky stále zvyšují nevede k žádnému konci. Naše opevnění na hranicích táhnoucí se téměř podél celých hranic naší republiky se rychle dostavuje a doplňuje. Kryty na hranicích jsou jedny z nejmodernějších a pevnost jejich nás posiluje v těchto těžkých chvílích.

3. dubna 1938 konala se v Rovensku akademie hasičské župy Laumovy a náš sbor (6 členů) předvedl na ni velmi zdařilé cvičení s puškou. Ještě před tím, tj. 6. března zapálena byla zdejším sborem Masarykova vatra, na které promluvil řídící uč. V. Kysela.

8. května oslaven byl zdejší školou Svátek matek. Na školním jevišti pořádána byla žákovská besídka s proslovem a maminky dostaly od svých dětí přání a květiny.

21. května. Již od Nového roku táhne se v myslích našeho lidu nejistota z budoucna, neboť sousední říše Německá štve proti nám a svým rozhlasem špiní naši vládu, která prý hrozně utlačuje Sudetské Němce. Kritický okamžik nastal s pátku na sobotu dne 21. května, kdy se naše vláda dověděla, že Německo chce sudetské území obsadit. Ještě v noci povolány byly některé vojenské jednotky na zvláštní cvičení k obsazení našich hranic. Nástup našich obránců byl vpravdě bleskový a během několika málo hodin byly naše hranice obsazeny. Naše vojsko, které bylo sváženo ke svým tělesům a ihned dopravováno na hranice přišlo tam mnohem dříve než německé a snad z toho důvodu ničeho proti našemu území nebylo podnikáno. Od nás z Volavce povolán byl pouze záložník Rudolf Bjaček, který konal službu vojenskou na hranicích Slezsko – německých. Z okolí byla však povolána řada záložníků. Tímto rychlým, vpravdě bleskovým nástupem našeho vojska na hranice republiky získali jsme si veliké sympatie a úctu v mnoha státech evropských i zámořských. Celý československý národ je odhodlán brániti nedotknutelnost našich tisíciletých hranic a celistvost našeho státu. Zatím rychlým tempem dokončuje se opevnění hranic, které by však vyžadovalo nejméně jednoho až dvou let. Svět je neklidný a zájem jeho upírá své zraky k nám. Španělsko a spor čínsko – japonský ustupuje o pozadí. Strana sudetských Němců se svým vůdcem Konrádem Henleinem zvyšují své požadavky, jsouc podporována Třetí říší. Vláda naše vede stále s vůdci této strany jednání.

6. červenec 1938. V podvečer svátku národního mučedníka Mistra Jana Husa, pořádán byl lampionový průvod s hudbou z Lestkova na Volavec k pomníku padlých, kde o dnešní těžké situaci promluvil říd.uč. V. Kysela. Od pomníku, ke kterému byla položena kytice, odešel průvod na stráň, kde byla zapálena hranice, o národním mučedníku promluvil opět říd. uč. V. Kysela a slavnost zakončena zapěním písně „Hranice vzplála" a státní hymnou.

V červenci zaslechli jsme v rozhlase, že v Podolském sanatoriu

dokončil svůj život zdejší rodák, akademický sochař prof. Josef Drahoňovský. Byl to umělec světového jména a jeden z nejlepších umělců v rytí a broušení skla. Díla jeho nachází se u nejvyšších hlav států evropských i cizích. Obec zamýšlela jmenovati jej čestným občanem, ale jeho náhlý a předčasný odchod rozhodl jinak. Zdejší hasičský sbor vyvěsil největšímu synu obce volavecké smuteční vlajku a občanstvo zachová mu vděčnou vzpomínku. Pohřben byl na staroslavném hřbitově vyšehradském, ačkoliv prý přání jeho bylo, aby odpočíval po boku své staré matičky, kterou tolik miloval, na hřbitově v Přáslavicích.

6. srpna 1938. Do naší republiky přijíždí dne 6. Srpna 1938 anglický lord Runeiman, aby zprostředkoval jednání mezi vládou naší a příslušníky strany sudetských Němců. Důvěru v tohoto nezvaného lorda jsme neměli naprosto žádnou. A tušení naše bylo záhy a často potvrzováno skutečnostmi, když jsme slyšeli, že se tento angličan ponejvíce zdržuje u německých velkostatkářů, kteří hnutí henleinovců silně podporovali, hlavně po stránce finanční. Nemohlo tedy toto jednání vésti k žádnému prospěchu našemu. Chtěli a chceme se vyrovnati s každým, nejsme národem, který by druhého chtěl znásilňovati, ale stavíme se se vší rozhodností proti nesmyslným a neoprávněným požadavkům těch Němců, kteří jsou v řadách Henleinových a tím vyloženě nepřátel naší drahé republiky.

Žně v roce 1938 začaly již po 20. Červenci. Počasí krásné, úroda velmi slibná. Pracovalo se konečně na polích a každý se snažil co nejdříve s polí vše skliditi. Bohužel to krásné počasí nevydrželo ke svežení celé úrody. Od poloviny srpna často pršelo, takže mnoho obilí zůstalo na polích a rostlo v panákách. Ovsy se sklidily až počátkem měsíce září.

I ten prostý, venkovský člověk tušil, že visí „něco" v ovzduší a proto každý spěchal s prací, aby byla co nejdříve dokončena.

14. září po osmé hodině ranní přivezli vojáci z Turnova svolávací lístky ke starostovi obce. Bylo povoláno několik mladších ročníků ke „zvláštnímu cvičení", jak se tomu úředně říkalo. Starosta obce „Svolávací lístky" ihned rozdal a na půl hodiny na to už jsme viděli naše statečné obránce narukovati. Jaký to ohromný rozdíl mezi 26. čer-

vencem 1914 a 14. zářím 1938. Tenkráte nechtělo se nikomu bojovati, bíti se za cizí zájmy, ale dnes? Je pravda – padly také nějaké slzičky, ale nebylo jich mnoho a nebylo jich u rukujících. Všichni šli nadšeně – ihned – odhodláni bíti se za neporušenost a celistvost našich státních – historických a samým Bohem vytvořených hranic. Každý si byl plně vědom svého těžkého, ale zároveň čestného úkolu, bránit vlast.

Povolání záložníků do zbraně bylo nutným opatřením naší vlády po řeči říšského kancléře Hitlera, který ve své řeči pronesené 11. září 1938 na sjezdu „Hakenkreuzlerů" v Norimberku velmi ostře vystoupil si proti naší vládě, proti hlavě státu Dr. Edv. Benešovi a proti celému čsl. národu pod jehož „terorem" prý „trpí" sudetští Němci. Věděli jsme všichni, že naší Němci se svými požadavky neustoupí, zvláště když za nimi stálo celé silné a mocné Německo se svým vůdcem v čele – a my nemohli ustoupiti, neboť jsme byli v právu a s námi sympatizoval celý tehdejší demokratický svět.

Z naší obce Volavece odcházejí, aby vlast bránili: Rudolf Bjaček (2 děti), Stanislav Isl , desátník (5 dětí), Ladislav Koucký (2 děti), Emil Kudrnáč (1 dítě), František Mlejnek (bezdětný), Frant. Tumajer (1 dítě) a Josef Valenta (1 dítě – na druhé se čekalo). Všichni jmenovaní rukovali do Turnova. Někteří ještě téhož dne, ostatní následující dny byli odveženi do krytů – opevnění na hranicích. Všichni ve výběžku Frýdlantském. 16. září narukoval Frant. Plíva do Jičína. Nálada mezi občanstvem byla dobrá – tak jako na vojsku – všichni bez rozdílu shodovali se v jednom – budeme se bránit – i kdybychom měli všichni padnout.

Z pohraničí se však české obyvatelstvo začalo stěhovati. Nepřehledná řada nákladních aut stěhovala ve dne i v noci naše hraničáře do vnitrozemí. Pohledy na toto sěhování našich dobrých strážců hranic – byly bolestné. Plakali nejen ti ubozí, kteří museli opustiti svůj domov a zaměstnání – plakali s nimi i ti, kteří s nimi cítili tu převelikou bolest.

Anglický premiér vlády Chamberlain sjednal s říšským kancléřem Hitlerem, francouzským min. předsedou Daladierem a min. předsedou italským Mussolinim schůzku v Mnichově, kde rozhodovali o našich záležitostech.

Mobilizace: Prezident republiky Dr. Edv. Beneš nařídil dne 24. září 1938 částečnou mobilizaci armády. On desáté hodině večerní dne 23. září přinesl o tom zprávu rozhlas, který po celou noc až do ranních hodin hrál samé řízné pochody. Občanstvo naopak neboť mobilizační vyhláška, kterou starosta obce vylepoval ve 2 hodiny v noci vyzývala zase řadu našich lidí z vesnice ke konání nejčestnější povinnosti. V časných hodinách ranních rukovali: Josef Vávra, František Votrubec, Václav Tomeš, Oldřich Opočenský, Ladislav Ferkl a Miloslav Trakal. A zase všichni šli s nadšením – nikde skleslost mysli.

V neděli dne 25. září byli odvody koní a motorových vozidel. Panu Fr. Mlejnkovi a Fr. Votrubcovi koně odvedli – ostatní – zbývající dva vrátili. Všude živo – samá uniforma – debaty a plány pro příští dny – jak se brániti a ubrániti. Jak už shora uvedeno, jednalo se v Mnichově na konferenci čtyř velmocí o nás – bez nás a proti nám. Tvrdé rozhodnutí padlo v Mnichově – postoupiti smíšené území Německu – uposlechnouti bezpodmínečně neboť nám hrozili i naši spojenci Francie a Anglie, kteří do poslední chvíle v nesčetných projevech nás ujišťovali svou pomocí, že vystoupí si vojensky proti nám, jestliže neuposlechneme.

Mgr. Milena Kašová

INFORMACE ZE ŠKOLY A ŠKOLKY – AKCE V LISTOPADU

Tak máme za sebou druhý měsíc školy. Dovolte mi, abych vás ve zkratce seznámil s tím, co jsme všechno prožili a čím škola žije.

V říjnu školáci navštívili turnovské divadlo, kde pro ně mělo být připravené pásmo Hodina zpívání ve zvěřinci, ale protože onemocněl hlavní protagonista pan Jaroslav Uhlíř, bylo pro ně připraveno náhradní pásmo písniček.

Berušky i školáci žili v říjnu návštěvou draka Mrakláka ze Starých Hradů a zažili spolu krásnou **dílničku** i **Drakiádu**:

Na podzimní říjnové odpoledne, kdy se krátí dny a pomalu prodlužují noci, Berušky pozvaly maminky, tatínky, babičky i dědečky na veselou tvořivou dílničku u nás ve školce. Společně jsme si vyrobili barevně veselé papírové dráčky. Nejprve jsme jim však museli správně naměřit a uříznout přichystané dřevěné tyčky, ze kterých jsme svázali dračí kostru. Měření šlo nám Beruškám a řezání se zdatně chopili tatínci, ale i maminky☺ Nejtěžší asi bylo kostru omotat vlascem. Někteří vlasec skoro neviděli a jiní se do něho zamotávali. Přesto se nevzdali a po zdárném rozmotání sebe a trpělivém omotání dračí kostry jsme mohli začít dráčkovi lepit papírové tělo. Byla to velká legrace, Honzík s maminkou chtěli nejdříve na dráčka namalovat krtka, ale po zamyšlení se rozhodli pro krásnou červenou berušku. Maruška svému dráčkovi namalovala i vyrážku☺ Barunka měla dráčka vykuleného, Justýnka vousatého. Pod rukama dětí a rodičů se líhl jeden dráček za druhým. Už se moc těšíme na veliký vítr, abychom naše veselé dráčky mohli ukázat celému světu☺ (*Vendula Zunová*)

Čtvrteční větrné odpoledne nás vylákalo na vzdušnou přehlídku našich barevných dráčků, které jsme si minulý týden s pomocí maminek a tatínků vyrobili. A aby nebe bylo co nejvíce barevné a veselé, pozvali jsme i naše starší kamarády školáky. Pro lepší větrné podmínky jsme se vydali od školy na kopec k lesu. Ale vítr Fučák byl tak zvědavý, že jsme ani nemuseli. Už cestou zvědavě a nedočkavě foukal tak moc, až nám málem odnesl Péťovu maminku i s kočárkem a bráškou Tomáškem. Naštěstí si to v čas rozmyslel a poslušně se přikrčil v korunách stromů, kde vyčkával, až dorazíme na stráň pod les. Ale tam už se mu poslouchat nechtělo a to bylo dobře. Hravě a vesele si pohrával s draky na obloze a společně s dráčky předváděli dětem a rodičům barevný dračí tanec. Byla to moc pěkná podívaná. Naštěstí nám mlha nepletla závoje, jak se na svatého Bivoje říká, ale zima byla pořádná. Proto jsme se museli rozloučit s kamarádem Fučákem, poděkovali jsme mu a slíbili, že určitě za rok mu naše draky zase půjčíme. Se zmrzlými nosy, ale s hřejivým pocitem u srdíčka, jsme se vrátili ke škole a domů. Vítr Fučák nám na rozloučenou jemně zafoukal kolem uší a poděkoval, že si s námi mohl chvilku hrát. (*Vendula Zunová*)

Sotva nám zmizel ze školy drak Mraklák, přišla k nám do školy nová návštěva – **Dýňáček**.

Byl krásný, slunečný a větrný den. Listy na stromech už byly zbarveny do podzimních barviček a děti ze školky si na louce pouštěly draky.

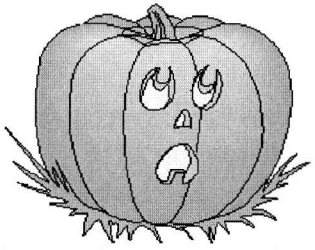
Na kopci pod Kozákovem, kousek u lesa, bydlí strašák Dýňáček a zrovna ten den se připravoval na podzim a uklízel zahrádku.

Musel posbírat ořechy, otrhat jablíčka a celou zahrádku zazimovat. Celý den pilně pracoval a odpoledne se rozhodl otrhat všechny veliké dýně, které si vypěstoval. Jak je tak otrhával a kutálel všechny na jednu velikou hromadu nad chaloupkou, představoval si, jaké krásné, veselé i strašidelné obličeje z nich vydlabe a vyrobí. Už měl dýní pěknou kupu a tu největší a nejtěžší si nechal na konec. Byla opravdu moc veliká, tak ji kutálel opatrně, aby mu z toho kopce neutekla. Jak se tak snaží, najednou si všiml těch krásných barevných draků, které si pouštěly děti v Tatobitech. Očička dokořán překvapením a pusinku od ucha k uchu úsměvem, jak se mu ti veselí dráčkové líbili, zasnil se a zapomněl na tu velikánskou dýni. Nechal ji uprostřed zahrádky a odešel od ní pryč, šel dolů pod svůj domeček, aby byl blíže a viděl lépe děti i draky.

To ale neměl dělat. Obrovská dýně se rozkutálela a na tom velikém kopci nad Dýňáčkovou chaloupkou nabrala na rychlosti. Nejdříve rozházela celou hromadu již narovnaných otrhaných dýní, které se rozkutálely jako koule v kulečníku, a všechny společně se kutálely rovnou na chaloupku.

Strašáček se kochal pohledem na dráčky a vůbec si nevšiml, co se za ním, na kopci děje za katastrofu.

Dýně se předháněly a skákaly jedna přes druhou, rozbouraly a poničily vše, co jim stálo v cestě. Bohužel v jejich řádění se nevyhnuly ani chaloupce, kde strašák Dýňáček bydlel, a celou mu ji převálcovaly. Zbylo z ní jen pár polínek. Když uslyšel strašáček rachot, rychle se otočil a zahlédl tu spoušť, ale už i pro něho bylo pozdě na záchranu. Ta největší dýně ho porazila a on se se všemi dýněmi kutálel dolů z Kozákova jako

balón a vůbec to nešlo zastavit. To byla motanice. Celý pomotaný a pochroumaný se zastavil až u Matičky v Tatobitech. Hodnou dobu se nemohl ani pohnout, všechno ho bolelo, hlava se mu motala, a proto raději zůstal ležet, až z toho usnul. Spánek léčí, a tak spal až do soboty.

Když se probudil, začal protahovat své pochroumané ruce a nohy, aby zjistil, jestli je má. Všechno ho bolelo, ale až na nějakou tu modřinu a bouli byl celý a v pořádku. Jen jeho pracovní klobouk po dědečkovi se v tom kalupu někde ztratil.

Seděl schoulený na louce, vycházelo sluníčko a on si uvědomil, že přišel o vše, co měl. Ztratil klobouk i svůj domeček. Najednou začal plakat, protože nevěděl, kam se vrtne a uschová. Pomalu se postavil a rozhlížel se kolem sebe, kam se to až dokutálel. Šel smutný dolů až k nejbližšímu a největšímu domu, který viděl. Pan školník právě nosil do školy dříví na zátop a nechal otevřené zadní dveře. Dýňáček ani nezaváhal a vklouzl dovnitř. Procházel se po celé škole a pomalu se mu začal vracet úsměv na tvářičku, zalíbilo se mu tady. Chvilku si sedl do školky mezi hračky a přemýšlel, co bude dělat dál. Bylo mu tu hezky a teploučko, tak si říkal, že by mohl zatím zůstat tady a pak se uvidí.

Co myslíte, děti, pomůžeme Dýňáčkovi postavit nový domeček, aby se mohl vrátit do přírody??

A co mu vyrobit i nějaký klobouček, aby mu nebylo líto, že už žádný nemá?? Podaří se vám rozveselit zase Dýňáčka, aby měl v očičkách veselá světýlka?

Když se vám to podaří, uvidíte, že i strašidýlko se vám za to odvděčíJ (*Vendula Zunová & Naděžda Rossi*)

Celý říjen pak pro školáky pokračovalo plavání v turnovském bazénu (školáci) a jičínském bazénu (Berušky).

V pátek 21. října v rámci školní družiny si děti připomněly svátek Halloween.

Jinak se říjen (a pokračovat se bude i v listopadu) nesl ve znamení příprav na rozsvěcení vánočního stromu a s tím spojené trhy (**neděle 27. listopadu 2016**).

A co nás čeká v **listopadu?**

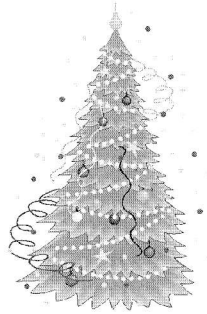
AKCE V LISTOPADU

út	**1. 11.**	plavání – 8. lekce
út	**1. 11.**	logopedie
út	**8. 11.**	plavání – 9. lekce
po	**14. 11.**	ŠKOLKA – exkurze do svíčkárny a mýdlárny
út	**15. 11.**	plavání – závěrečná 10. lekce
st	**16. 11.**	vánoční focení pro školu i školku
pá	**18. 11.**	ředitelské volno pro MŠ i ZŠ
út	**22. 11.**	logopedie
čt	**24. 11.**	ŠKOLKA - divadlo - Krysáci a ztracený Ludvík
čt	**24. 11.**	škola – rodičovské sdružení
ne	**27. 11.**	vánoční trhy
st	**30. 11.**	bruslení v Lomnici nad Popelkou

Pokud máte zájem o další informace a dění ve škole Vám není lhostejné, sledujte naše internetové stránky www.skola.tatobity.cz, kde se průběžně můžete seznámit s chodem školy a zjistíte zde nejaktuálnější informace. **Mgr. Pavel Vaněk, ředitel školy**

Informace z Tatobit do Radostné studánky

Obec Tatobity
zve všechny občany ke slavnostnímu rozsvícení vánočního stromu
27. listopadu 2016 od 16 hod. u OÚ.

Rozsvícení stromu bude doplněno kulturním vystoupením žáků Masarykovy základní školy, občerstvením, hudbou a velkým trhem s vánočním zbožím (keramika, dřevěné výrobky, svícny, drobné dárečky, teplé nápoje, zákusky, vánoční cukroví, svařák, horká čokoláda, klobásy, pečená kýta,…).

A samozřejmě nebude chybět Mikulášská nadílka pro děti!!

Restaurace U Studničků Vás zve na

TRADIČNÍ PÉŘOVÉ HODY,

které se konají ve dnech
11. (pátek), 12. (sobota), 13. (neděle) listopadu 2016.
Na Vaší návštěvu se těší personál restaurace!

Myslivecký spolek Radostná Tatobity pořádá
dne 19.11.2016 od 20,00hod.

HUBERTSKOU ZÁBAVU

s mysliveckou kuchyní na sále KD Tatobity

Cestovatelka Pavla Bičíková uvádí besedu pro veřejnost i školu

Sicílie, Liparské ostrovy

dne 21.11.2016 od 18,00hodin
v Salonku Restaurace u Studniček

Nová multimediální přednáška Pavly Bičíkové o nespoutaných ostrovech uprostřed Středozemního moře. Společně se vydáme kolem činných sopek, divokým pobřežím, přes hory a navštívíme dech beroucí památky. Zažijeme atmosféru záhadných „velikonočních mysterií" a setkáme se s místními obyvateli, které dodnes sužuje mafie.

POSEZENÍ S VÍNEM A MUZIKOU

Zveme Vás na posezení - ochutnávku - při skleničce dobrého vína dne **3.12. od 19.00** v Kulturním domě v Tatobitech.

Ochutnáme 10 -12 vzorků vín.

K degustaci nám bude hrát **cimbálová muzika Dušana Kotlára** z Liberce (www.cimbalka-liberec.cz).

Vína si také budete moci na místě zakoupit nebo objednat.

Vstupenky se zálohou 200,- Kč bude možno zakoupit na Obecním úřadě v Tatobitech od 7.11. – 16.11.2016

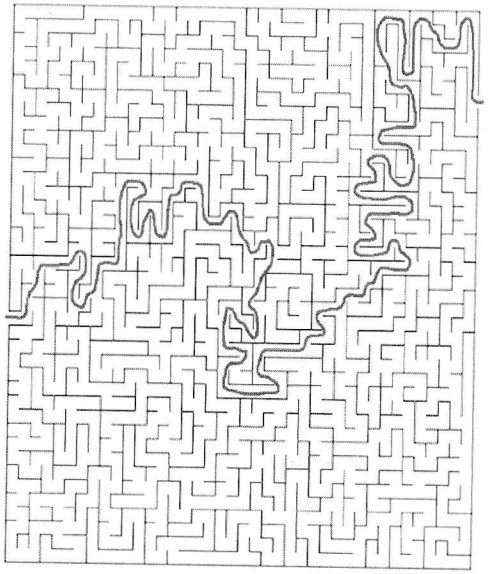
Společenská rubrika

Gratulujeme listopadovým jubilantům
70 let • Oldřich Mlejnek, Volavec 35
65 let • Bohumil Pastorek, Lestkov 79
60 let • Miroslava Mazánková, Lestkov 78

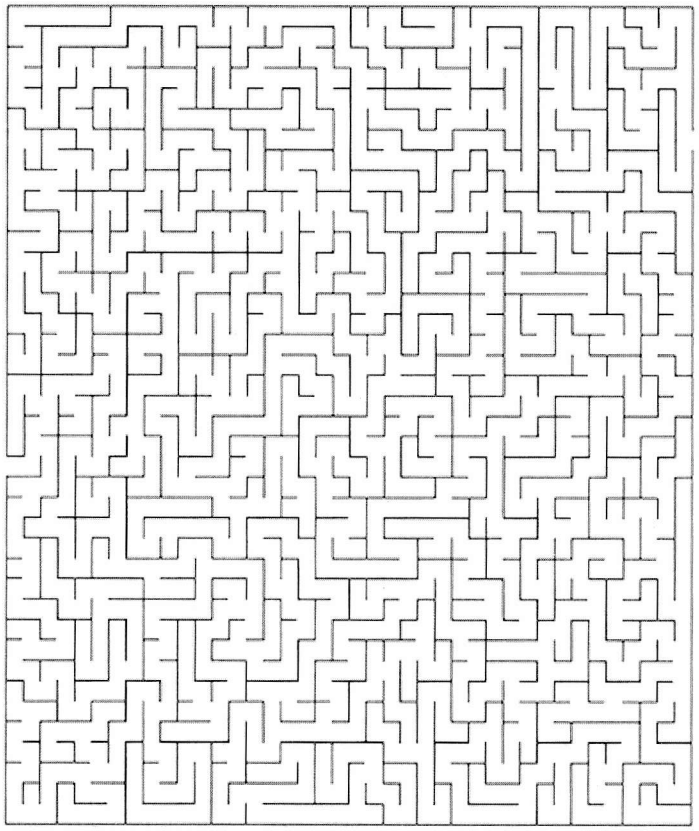
Řešení kvízů:

54 5 + 5 = 550

Něco pro zábavu dospělým i dětem

1. BLUDIŠTĚ:

2. OBRÁZKOVÝ HLAVOLAM: Na obrázku vidíte rovnici, která se nerovná. Vašim úkolem je do vzorce nakreslit **jednu čárku** tak, aby se rovnice rovnala. Dokážete to? Jako menší nápovědu můžeme prozradit, že nejde o přeškrtnutí znaménka = aby vznikla nerovnice. Tato rovnice se musí rovnat!

5 + 5 + 5 = 550